

JAK NAKLÁDÁŠ S TÍM, CO TI BYLO DÁNO?

Pokoj Vám, všechny Vás dnes vítám, pojďme dnešní shromáždění zahájit modlitbou.

„Pane Bože, vzdáváme Ti dík za to, že si každého z nás povolal našim jménem, a dal ses nám poznat. Děkujeme Ti za dny, které přidáváš k našim životům. Jsme Ti vděční za to, že vyslycháš naše modlitby a projevuješ nám milosrdenství a přízeň. Děkujeme, že na nás hledíš skrze svého syna Pána Ježíše Krista, v němž máme odpuštění našich selhání a zároveň naději věčného života. Prosíme Tě, aby i dnes k nám mluvil a oslavil se na svém lidu zde i všude tam, kde se schází. Amen.“

*

Naše skupinka si po společné večeři povídala o tom, kdo čím chtěl kdysi být, jaké byly naše dětské sny. A až na výjimku nám život nakonec přinesl něco docela odlišného.

- ***Komu z Vás se naplnilo to, o čem jste snili, že jednou budete?***

Prozradím na sebe, že jsem chtěl být popelářem, kosmonautem, archeologem a cestujícím obchodníkem. Vystřídal jsem nakonec řadu profesí, které jsou někde na druhé straně spektra: servisní mechanik, poštovní doručovatel, kontrolor kvality, správce a topič, grafik, technický redaktor, pastor.

Moje zatím poslední profese se možná nejvíc podobá těm dětským snům – jsou chvíle, kdy se **jako popelář brodím v odpadcích pokažených lidských vztahů**; při **některých rozhovorech se nemohu zbavit dojmu, že jsem se setkal s Mart’anem**; čas od času **jako archeolog odhaluji vzácné kousky křehké lidské duše** a když jsem někam **pozván ke službě, připadám si jako obchodník, který zdarma rozhazuje vzácnou komoditu**, kterou sám zadarmo dostal.

Ta včerejší zkušenost – pro mě s překvapivým závěrem – mi tak trochu nahrála na úvod dnešního slova.

Pojďme se podívat na jeden zajímavý text, který je zaznamenán v 2. Královské 20:1-11:

V oněch dnech Chizkijáš smrtelně onemocněl. Přišel k němu prorok Izajáš, syn Amósův, a řekl mu: „Toto praví Hospodin: Udělej pořizení o svém domě, protože zemřeš, nebudeš žít.“

Chizkijáš se otočil tváří ke zdi a takto se k Hospodinu modlil: „Ach, Hospodine, rozpomeň se prosím, že jsem chodil před tebou opravdově a se srdcem nerozděleným a že jsem činil, co je dobré v tvých očích.“ A Chizkijáš se dal do velikého pláče.

Izajáš ještě nevyšel z vnitřního dvora, když se k němu stalo slovo Hospodinovo: „Vrať se a vyříd' Chizkijášovi, vévodovi mého lidu: Toto praví Hospodin, Bůh Davida, tvého otce: Vyslyšel jsem tvou modlitbu, viděl jsem tvé slzy. Hle, uzdravím tě. Třetího dne vstoupíš do Hospodinova domu. Přidám k tvým dnům patnáct let. Vytrhnu tebe i toto město ze spárů asyrského krále. Budu štítem tomuto městu kvůli sobě a kvůli Davidovi, svému služebníku.“

Izajáš poručil: „Vezměte suché fíky.“ Vzali je a přiložili na vřed a Chizkijáš zůstal naživu.

Chizkijáš se otázel Izajáše: „Co bude znamením, že mě Hospodin uzdraví a že třetího dne vstoupím do Hospodinova domu?“ Izajáš mu odpověděl: „Toto ti bude znamením od Hospodina, že Hospodin splní slovo, jež promluvil: Má stín postoupit o deset stupňů nebo se má o deset stupňů vrátit?“ Chizkijáš řekl: „Snadněji se stín o deset stupňů nachýlí, než aby se vrátil o deset stupňů nazpět.“ Prorok Izajáš tedy volal k Hospodinu. A on vrátil stín na stupních, po nichž sestoupil, na stupních Achazových, o deset stupňů nazpět.

Než se pustíme do textu, tak jen několik málo slov pro celkové porozumění. Chizkijáš, jehož jméno znamená **JAHVE je moje síla** – králem se stal ve svých 25 letech a **byl na trůně skutečně zářnou výjimkou** – vrátil se k tradicím otců, nechal vyčistit a opravit a znovu vysvětit Hospodinův chrám, povolal zpět do služby Lévijsce. Chizkijáš k pravidelnému běhu chrámu daroval část ze svého majetku.

Také znovu zavedl slavení hodů beránka a přizval k němu i ostatní Izraelské kmeny. Ti, kteří pozvání na slavnost přijali, se později navrátili na své území, hluboce zasaženi ve svém srdci, a vykáceli všechny posvátné sloupy. Stalo se něco zvláštního – lid prožil velký návrat k Bohu i ke králi. Přineslo to ještě jednu změnu – lid svůj návrat projevil zasíláním obětních zvířat a desátků z úrody.

Chizkijáš také nechal kvůli nepřátelům zasypat vodní prameny kolem Jeruzaléma a stáhnout je do podzemního kanálu a svést do města – to když se blížila hrozba obklíčení od Sancheriba.

Zveleboval další města a moudře rozmnožoval majetek království.

Chizkijáš je králem, který dokonale dokázal využít svůj mimořádný potenciál: když si jeho příběh čtete, zjistíte, že byl dobrý organizátor, uměl druhé nadchnout a povzbuzovat, nebál se pustit do nových projektů, ale především srdce své i srdce svého lidu nasměroval zpět k Hospodinu.

Chizkijášův příběh je hodný naší pozornosti hned z několika důvodů. Jeho startovní pozice nebyla nejlepší – nastupuje na trůn po otci, který byl modlářem. Chrám je nečistý, chrámová služba ani oběti se nekonají a lidu chybí jednotící prvek. Země je řadu let v ohrožení od severních mocností. Právě když Chizkijáš čelí hrozící invazi a ohrožení Jeruzaléma a má být tím, kdo dodává naději svému lidu – když je mu něco kolem 39-40 let, přijde prorok Izajáš králi říci, aby udělal soupis, protože jeho život se ocitl na konci.

Tehdy udělal Chizkijáš to nejrozumnější, co mohl – **obrátil se se svým zděšením i zármutkem v modlitbě k Bohu.**

A je to nejspíš králova upřímná modlitba, která je podložena předchozími skutky, jež pohne Bohem natolik, že změní králův hořký úděl a přislíbí mu přidání dalších 15 let života.

Tak to je pecka! Je vám 40, máte za sebou 15 let docela dobrého vládnutí a v tom nejlepším máte pořídit závěť a zemřít. Jenže uprostřed toho zděšení přijde nová zpráva: máš před sebou dalších krásných 15 let!

Vzhledem k tomu, že Chizkijáš je muž víry – o čemž nás svými skutky přesvědčil – nikoli naivním charismatikem, ptá se proroka Izajáše: „*A co bude znamením – důkazem, že se tvé slovo naplní?*“

Je to legitimní otázka směrem ke každému, kdo přichází jako prorok s tak zásadní zprávou či poznáním. Jsem přesvědčen o tom, že jsou v našem životě situace, kdy je taková otázka na místě i dnes. Je to otázka, která může zabránit mnohým nepravdivým proroctvím, či emocionálně vybičovaným falešným očekáváním.

Když jsem příběh znovu pročetl a promýšlel, napadly mě tři otázky, o které se s Vámi rozdělím. Budu je pokládat postupně, aby ten, kdo se odváží, se s námi mohl sdílet o svých myšlenkách.

- ***Jak jsi doposud naložil se svým obdarováním, s potenciálem, který byl do tebe vložen? (A pro naše mládežníky trochu jiná variant: Rozpoznal jsi, kde je skutečné obdarování?)***
- ***Co bys rád stihnul, kdybys věděl, že se tvůj život ocitl na samém konci?***
- ***Jak by změnila tvou situaci skutečnost, že jsi získal ještě dalších patnáct let života navíc? (V případě Chizkijáše to prakticky znamenalo, že se v okamžiku této zprávy ocitl v polovině času své vlády).***

Ámen.

Vyslechněme si na závěr požehnání:

Sám pak náš Pán Ježíš Kristus a Bůh náš Otec, který si nás zamiloval a ze své milosti nám dal věčné potěšení a dobrou naději, nechť povzbudí vaše srdce a dá vám sílu ke každému dobrému činu i slovu. (2. Tesalonickým 2:16 -17)

Petr Plaňanský (Nymburk 21. 6. 2020)